

O R A T I O

A D

Nobilissimum Comitem

D E

CHESTERFIELD

HIBERNIÆ Proregem

In Bibliothecâ Academiæ DUBLINIENSIS,

Publicè Habita.

D U B L I N I I :

Ex Officinâ GEORGI FAULKNERI, in Vico dicto
Essex-Street, M D C C X L V.

• 38. О Т А Я О

старійші від інших земельні землі від
кому та земельні землі земельні землі
земельні землі земельні землі земельні землі

земельні землі земельні землі земельні землі
земельні землі земельні землі земельні землі
земельні землі земельні землі земельні землі

земельні землі земельні землі земельні землі
земельні землі земельні землі земельні землі
земельні землі земельні землі земельні землі
земельні землі земельні землі земельні землі

ORATIO, &c.

IN tanto splendore fortunæ, ipso dignitatis apice, fortunam animo, dignitatem virtutibus antecellens, Populi totius cumulate laudibus, accipe Vir Excellentissime, gratulationes quoque nostras, et in universo plausu exaudiat vox Academiæ.

Quantum ingenio, quantum consiliis, eloquio quantum pollebas, Juvenis adhuc, summis adhibitus negotiis, et par, audivimus mirantes; præsens, re famam, spem meritis exsuperas.

Dum vicina regio belli nefarii flagrat incendio, ferrumque ac flamas minitatur rebellis et incondita turba, Insulam hanc fovet Pax alma, vigent leges, coluntur agri: Agnoscamus beneficia Proregis optimi, sagacis in prouidendo, Impigri

pigi in arcendo pericula, prudentis, indefessi.

Hoc omnes uno testantur ore. Liceat autem nobis celsiora hæc omittentibus, ad ea quæ nos præcipue respiciunt, descendere; Nobis, Academia nostræ gratulari, quod imperii regat habemas Vir, artibus, quas ipsi colimus, instru-
tissimus.

Splendidiores illas virtutes ornant hæ literæ, adjuvantque; et has eò impensis laudare æquum est, quia in summâ fortunâ et rariores sunt, et utiliores.

Atque ut ex hac parte nos maxime attingis, tâ huc presertim orationem flectere monet locus pse, templum Apollinis et Musarum.

Aspice quali cingimur Coronâ! Quanta rerum species obversatur oculis! Cernis undique monumenta veteris Sapientiæ. Circumstant venerandi Patres, qui vitam humanam ditârunt inventis; Rationem honestârunt præceptis; Virtutis propugnârunt causam; vel facundiæ gloriâ floruerunt. Inter hosce omnes ingrederis, non . peregrinus,

peregrinus, non alienus; sed notus, affinis.
 Seu tractas arcana imperii; Seu dirigis Senatum
 consiliis, eloquentia moderaris; Seu remissior,
 sermonem sale condis Attico; vel Phæbi ci-
 tharam pulsas; quicquid agis, te suum agno-
 cunt, alumnum te, filiumque vindicant.

Nec ab His ornamenta solùm, quæsitissimas
 etiam voluptates hauris. Cum rerum moli, reg-
 ni totius oneri fessum te subtrahis, Hi dulcem
 præbent recessum, otioque literato, inter Mu-
 farum amænitates, vacuum recreant animum;
 negotiorum intervalla elegantè, nec inutiliter,
 distinguentes.

Hæc de te, etiam tibi dicere, loco et occa-
 sioni necessarium duxi, pauca delibans, levi-
 terque perstringens: Cunctas autem oratione
 justâ virtutes complecti, mihi in animo non est,
 gnaro id esse, nec ingenii mei, nec verecundia
 tuæ, qui pari sollicitudine, laudes et mereris,
 et vitas. Libet potius grates agere pro benefi-
 ciis jam receptis, favoremque et patrocinium in
 futurum suppliciter orare.

Adolescentium

Adolescentium animos religione munire; vir-
tute instituere; scientiā exornare; dulci liber-
tatis amore incendere; pietate in Patriam Re-
gemque imbuere; hoc nobis studium, hoc opus
est; Insigne opus, quod vel inchoantes lauda-
bis, conantes et prosequentes certè fovebis.
Quid enim præclarior, quid bene ordinatae Rei-
publicæ sanctius et antiquius, quam ingenua,
docta, bene morata Juventus?

Et in hoc rerum statu, dum fruimur liber-
tate artium nutrice, æquis legibus, pura religione,
sub auspiciis optimi munificentissimi Principis,
quam latus nobis panditur prospectus, quanta
successus spes affulget?

Accedit ad hæc bona tanquam cumulus,
Gubernator, eruditus, liberalis; Literarum eò
amantior, quià peritus; Studiorum Exemplar i-
dem, et Patronus.

F I N I S.